

PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ
FARNOSŤ SVÄTÉHO MICHALA ARCHANJELA
TEL. 034/77 340 96, MOBIL: 0910/228 549

NEDEĽA 10. JÚN	8.15 9.30 15.00	10. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ Suchohrad: † Lubomíra Floriša † Annu a Bohumila Šimkovičových a rodičov <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i>
PONDELOK 11. JÚN	8.00	<i>Spomienka Svätého Barnabáša, apoštola</i> farníkov
UTOROK 12. JÚN	17.00	Božie požehnanie pre Borisa a vnuka Borisa
STREDA 13. JÚN	17.00	<i>Spomienka Svätého Antona Paduánskeho, kňaza a učiteľa Cirkvi</i> Božie požehnanie pre Borisa
ŠTVRTOK 14. JÚN	17.00 18.00	<i>O Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej</i> zosnulú Jozefu Sittovú 30 dňová Suchohrad: Na úmysel
PIATOK 15. JÚN	8.00	Božie požehnanie pre Soňu
SOBOTA 16. JÚN	8.00 14.00	<i>Spomienka Panny Márie v sobotu</i> Za farníkov Sobáš Michal Zoller- Dominika Kopčáková
NEDEĽA 17. JÚN	8.15 9.30 15.00	11. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ Suchohrad: † Karolína a Cyril Volároví a ich deti Za posilnenie viery a B. požehnanie pre syna Romana s rodinou <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i>

- V sobotu 16.6. o 9.30 hod. prijme sviatostný rád diakonátu Ivan Slepčan, ktorý tu chodil miništrovať. Prosím spomeňme si na neho v modlitbách. Ďakujem.

FARSKÝ LIST

Záhorská Ves – Suchohrad

10. JÚNA 2018

Č. 24

ČO PREŽÍVA NOVOKŇAZ?

Rozhovor s novokňazom Lukášom Blažom (26) o tom, ako prežíval svoju vysviacku a primície a čo považuje vo svojom kňazskom živote za najdôležitejšie.

Lukáš Blažo (26) bol 10. júna 2017 vkladáním rúk otca arcibiskupa Jána Oroscha vysvätený počas svätej omše v Katedrále svätého Jána Krstiteľa v Trnave za kňaza. Po časovo náročnom období vybavovania všetkých potrebných formalít si našiel čas na rozhovor pre náš portál, za čo sme mu nesmierne vďační.

Predtým, než prejdeme k samotnej vysviacke: ako si prežíval obdobie prípravy na tento deň? Prežíval si krízu?

V bezprostrednom období pred kňazskou vysviackou som krízu alebo vážne pochybnosti nevnímal. Bolo to najmä preto, lebo takéto obdobie „pochybností“ som prežíval pred diakonskou vysviackou, ktorá bola pre mňa zlomovým momentom v mojom živote. Tam som vedel, že kladiem „ruku na pluh“ a už sa nemám viac obzerať. Už počas diakonskej vysviacky sa totiž skladá sľub celibátu, sľubuje sa poslušnosť biskupovi a prijíma sa záväzok modliť sa Liturgiu hodín.

Obdobie pred kňazskou vysviackou však bolo pre mňa náročné. Príprava na štátnice, diplomová práca, príprava na primície a kňazskú službu... Priznám sa, mal som obavy, ako to dopadne. Bolo mi jasné, že je potrebné odovzdať sa do Božích rúk – niekedy je to boj...

Prišlo počas tvojho seminárneho života obdobie, keď si sa pýtal seba samého, či nemáš toto všetko zabaliť, či je to naozaj tvoja cesta?

Počas celého seminára má kandidát kňazstva zvažovať, či je kňazstvo tá správna cesta, na ktorú ho volá Pán. Hoci, podľa môjho názoru by mal do seminára vstupovať človek, ktorý je už rozhodnutý nasledovať Krista zasvätením sa Bohu, a nemal by vykročiť na túto cestu s otvorenými zadnými dverkami.

Je však pochopiteľné, že počas seminárneho života neraz prídu na kandidáta pochybnosti, niekedy intenzívnejšie, inokedy menej. Tak som sa aj ja neraz pýtal: „Je to tá správna cesta?“ Ale Pán mi dal vždy najavo, že ma volá a nemám sa báť.

Čo noc pred samotnou vysviackou? Nemal si problém zaspať?

V ten deň i v predošlú noc som zažíval akýsi tajomný pokoj. Spal som ako v hociktorú inú noc. Od rána som prežíval silné očakávanie na chvíľu vysviacky počas svätej omše o 15:30, s pokojom a radosťou.

Prejdeme k samotnej vysviacke. Čo si najviac pamätáš zo svätej omše? Ako si to všetko prežíval?

Myslím si, že každý kandidát kňazstva prežíva tieto chvíle veľmi intenzívne. Silnou chvíľou pre mňa bolo, keď som vložil svoje ruky do rúk otca biskupa a sľuboval jemu i jeho nástupcom poslušnosť.

Pamätám si, že som počas tohto aktu pozeral na pektorál – kríž na hrudi otca biskupa, a uvedomoval si, aká je poslušnosť neľahká vec. V tej chvíli nebolo náročné povedať: „Sľubujem.“

Musím však pamätať, že poslušnosť ma viaže aj vo chvíľach, keď to bude pre mňa znamenať prijatie kríža, a práve vtedy bude najdôležitejšie dôverovať a prijať Božiu vôľu. Ďalšími pre mňa silnými momentmi bolo pomazanie rúk a ležanie na zemi v takzvanej prostrácii.

Ešte by som sa vrátil k sľubovaniu poslušnosti. Dnes chcú totiž mnohí absolutizovať slobodu a neraz nám vnucujú názory, ktoré odmietajú podriadenosť. Nie je teda poslušnosť niečo, čo do dnešnej doby nepatrí? Ako ju vnímaš? Nie je pre teba zaväzujúca?

Zaviazať sa poslušnosťou je veľký prejav osobnej slobody. Keď som sa zaviazal, nestratil som svoju slobodu, ale naplnil ju. Daroval som sa Pánovi, aby ma viedol. V poslušnosti nevidím neslobodu, ale istotu, pretože ona ma bude viesť bezpečnými cestami ku spásu.

Páči sa mi nádherný obraz od učiteľky Cirkvi, svätej Kataríny Sienskej, ktorá sa vyjadruje o poslušnosti ako o „kľúči od nebeskej brány“ – v tom je, myslím, zhrnuté všetko. Tu môžeme vidieť, čoho by sme sa vzdali, ak by sme opovrhli poslušnosťou.

Spomenul si, že silným momentom bola pre teba prostrácia. Čo si počas nej prežíval? Čo vtedy budúcemu novokňazovi behá hlavou?

Ako spomenul otec arcibiskup počas svojej kázne, keď kandidát kňazstva leží v tejto polohe pred oltárom, prejavuje svoju úplnú odovzdanosť Bohu, ktorý ho vyvolil a posielal. A myslím, že takto prežíva prostráciu každý kandidát kňazstva, hoci je pochopiteľné, že každý svojím vlastným spôsobom, svojimi vlastnými slovami, hoci navonok rovnakým gestom.

Ja som počas litánií vnímal prítomnosť svätých, ale osobitne Božej matky, ktorej som sa zasväcoval. Ona je totiž Matkou kňazov, čo nám potvrdzuje aj chvíľa, keď Mária stála pod krížom, kde jej Ježiš odovzdal svätého apoštola Jána ako matke. Učeník Ján bol už vtedy obdarený kňazstvom, ktoré prijal vo večeradle. Preto je Matkou kňazov a vnímam ju zvlášť preto ako svoju Matku.